

НОВА ІСТОРІЯ КРАЇН ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ ТА ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

Гальчинський Олексій

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова, студент 4 курсу

Науковий керівник: к. і. н., доцент Ковальський С. В.

Вірджинія у період Англійської революції

Стаття присвячена розкриттю соціального, політичного, економічного та релігійного розвитку Вірджинії під час Англійської революції. Англійська революція зачепила політичні та релігійні питання усіх колоній Англії. Вірджинія виступила проти революції, що проявилось у релігійних гоніннях пуритан та ігноруванні Навігаційних актів.

Ключові слова: *Вірджинія, Англійська революція, Війна Трьох Королівств, Громадянська війна у Англії, Уїльям Берклі, пуританство, Третя Англо-Повхатанська війна, Опенчанканау.*

Війна трьох королівств розділила суспільство у англійських колоніях. Вищі класи населення, у більшості випадків, були на боці корони. Тоді як нижчі класи, підтримували парламент та пуританські ідеї. Події у Англії, Шотландії та Ірландії викликали величезну міграцію пуритан до Нової Англії. Але Вірджинія вважалася оплотом королівської влади та її участь у цих подіях була доволі специфічною. Аристократи Вірджинії, у більшій кількості, почали підтримувати короля, але не хотіли давати королівській владі контроль над собою. Їм була вигідна королівська влада, яка не могла захистити своїх губернаторів від контролю Асамблеї. Основна маса колоністів була на стороні парламенту. По-перше, багато хто з них втівав від абсолютистського свавілля і в них з'явився шанс повернутися додому. По-друге, місцева аристократія не давала їм ніяких прав. По-третє, велика маса колоністів була пуританами.

Головним оплотом роялістської влади була Асамблея та її новий губернатор Уїльям Берклі. Уїльям Берклі довгий час був при дворі, виконував багато дипломатичних місій. Сам Берклі до 1642 року ні разу не був у Америці. Громадянська війна не дуже приваблювала Берклі, тому він зміг добитися свого призначення у Вірджинії, оскільки вона вважалася найбільш спокійною колонією. За політичними поглядами він був помірним роялістом та дуже швидко влився у вірджинське суспільство. Берклі купив плантацію «Green Spring» (яка стане однією із найбагатших у Вірджинії та буде пограбована у 1676 році) та почав вирощувати тютюн. Губернатор вів активну торгівлю із індіанцями та політику засвоєння нових земель. Він заохочував експедицію Едварда Бланду та відомого торговця Абрахама Вуду. Їх експедиція у 1650 році дісталася до сучасної Північної Кароліни. Сам Едвард Бланд назвав ті місця Новою Британією та у 1651 році видав брошуру «The discovery of New Britain», у якій описав свій шлях. Також, картограф Джон Фаррер зробив більш детальну карту Вірджинії, на якій зображено «море Китаю та Індії».

Враховуючи історію Тома Харді (відомий губернатор Вірджинії, який намагався зменшити владу аристократії та був висланий Асамблеєю), новий губернатор не був настільки самостійним. Йому доводилося виконувати як вказівки короля, так і місцевої аристократії. У 1642 році почалися пропозиції по відновленню Вірджинської Компанії. Але асамблея випустила декларацію проти цього, звинувачуючи Компанію у свавіллі, варварських методах і т. п. [2, р. 200] Губернатор, зрозумівши важливість цього протесту, підтримав його. Політика Берклі призведе до значного укріплення Асамблеї.

Тим часом власники тютюнових плантацій все ще захоплювали землі повхатанів. Опенчанканау (вождь Конфедерації повхатанів) не врахував помилки минулого та вирішив знову зробити напад на колоністів. Він, як і у 1622 році, розраховував, що після таких нападів англійці вплинуть до Англії. 18 квітня 1644 року була проведена атака, в результаті якої загинуло 400 чоловік. Але популяція англійців була значно більша, ніж у 1622 році. Індіанці не продовжили атакувати і зробили рокову помилку. [2, р. 203] Берклі дійсно вплив до Англії, але заради зброї. Повернувшись із зброєю, у 1646 році губернатор робить рейд на укріплення Опенчанканау на річці Памункі (точне місцезнаходження невідомо) та захоплює Опенчанканау у полон. Пізніше він буде вбитий у Джеймстауні. За однією із версій, Опенчанканау та Дон Луїс (індіанець, який був узятий іспанцями у 1561 році та пізніше був гідом для єзуїтської місії до Вірджинії у 1571 році) одна людина. Саме ім'я Опенчанканау означає «той, чия душа біла». При його утриманні у полоні, йому було близько 90 років. Його наступник, Некотовансе заключив мирний договір із Англією. [8] Англія установила «протекцію» на повхатанів. Нерішучість Опенчанканау, його нездатність вести війну до кінця, призвела до фатальної поразки повхатанів. Багато похватанів стало рабами на плантаціях.

Не дивлячись на створення Конфедерації пуритан у Массачусетсі (яка по більшій частині була направлена на боротьбу із індіанцями), боротьбу за владу у Меріленді – у Вірджинії таких активних подій не було. Головною проблемою Вірджинії була торгівля, а не боротьба роялістів та пуритан. Нейтралітет Берклі дозволяв продовжувати торгівлю із любимими торговцями. Вірджинія була єдиною колонією під прямим управлінням королівської влади. Причини таких сильних роялістських настроїв у Вірджинії, Барбадосі та інших роялістських колоніях у тютюнових плантаціях. Власниками плантацій були люди вищих станів на відміну від Нової Англії, де було поширене індивідуальне господарство.

Релігійний конфлікт також поширювався. У цьому питанні Берклі довелося зайняти сторону англіканців. Постійна напруга, релігійний нонконформізм призвели до масової еміграції пуритан до Меріленду у 1650 році (там у 1649 році був виданий акт о віротерпимості). Сама англіканська церква становилася залежною від Асамблеї у багатьох питаннях – від вибору службовців до плати за послуги (які можна було отримати тютюном або грошима). [4, р. 42 – 43]

Цілком закономірно, що після поразки короля у Англії нова влада почала боротися із роялістськими колоніями. 3 жовтня 1650 року був виданий закон, який заборонив торгівлю із Вірджинією, Барбадосом, Антигуа й Бермудами. [1, с. 265] Навігаційні акти 1650 - 1651 років, підривали економічне становище колоній. [7] Перш за все, ці акти були направлені проти Голландії, яка була основним постачальником товарів до колоній Англії. Оскільки торгівля із Голландією була дуже важливою для Вірджинії, то місцева аристократія не збиралася миритися із цими заборонами. Парламент блокував колонію та губернатор Берклі був відправлений у відставку. Але, не дивлячись на все, Генеральна Асамблея не була розпущена. Вона змогла домовитися із парламентом про деякі свободи торгівлі, обійшовши Навігаційні Акти. До того ж, саме тоді розпочалася масова контрабанда у колоніях, яка буде існувати навіть у середині XVII століття.

Наступним губернатором став Річард Беннетт (1652 – 1655). Він мав надію на розширення впливу Вірджинії на увесь Чесапікський регіон, але втілити ці ідеї у життя йому не вдалося. Під час його губернаторства піднялася стара проблема Вірджинії – одноманітність економіки. У 1654 році влада Кромвеля заборонила створення нових тютюнових господарств у колоній. Це викликало величезне обурення плантаторів та Кромвель довелося відмінити цей закон. [5, р. 119] Не дивлячись на кроваве продовження Громадянської війни у Меріленді та захоплення Барбадосу військами Кромвеля, ніяких битв у Вірджинії не було.

Наступним губернатором став Едвард Діггес (1655 – 1656). Важливо навіть не його губернаторство, а його плантації. Він, один із перших, почав виробляти шовк. Двоє вірменських спеціалістів із Османської імперії організували його виробництво у Вірджинії. У 1657 році він представляв інтереси вірджинських аристократів у Лондоні та допоміг у регулюванні конфлікту у Меріленді. Після реставрації Стюартів він рекомендував королю зменшити виробництво тютюну та розширити виробництво шовку та льону. Вірджинські аристократи все ще порушували Навігаційний Акт та Кромвель про це був повідомлений. Але ніяких мір проти них не було прийнято.

У 1659 році Кромвель помер та його син був нездатний до влади. Реставрація Стюартів також ніяк не змінила Вірджинію. Берклі був відновлений на посту губернатора. Не дивлячись на Навігаційні Акти, контрабанда стане головним способом ввозу товару як у Вірджинії, так і у всій Америці. Образ контрабандисту, як і образ мисливця, стане одним із головних у американській культурі.

Цей період показав дуже сильні позиції вірджинської аристократії. Революція у Англії ніяк не змінила Вірджинію. Якщо у сусідньому Меріленді йшла Громадянська війна, то вірджинські аристократи, своїм ловким лавіруванням змогли не тільки утриматися у владі, а ще й обійти Навігаційні Акти. Не маючи ніяких політичних принципів, а лише наживу у своїй ідеології, аристократів мало хвилювали зміни у Англії. Вони продовжували ввозити чорних рабів, сервентів та вести війни із повхатанами. Цей період також

завершує боротьбу повхатанів за існування. Вони не були винищені, але тієї могутності, що Конфедерація мала при Повхатані вона ніколи не відновить. Але одноманітність економіки, протиріччя між індіанцями та чорним населенням, протиріччя між Асамблеєю та короною ще проявлять себе у майбутньому під час повстання Натаніеля Бекона.

Література

1. **Калашников В. М., Малишко В. М.** Формування інститутів держави і права в США ранньої доби (1607–1775 pp.) / В. М. Калашников, В. М. Малишко. – К. : Логос, 2015. – 406 с.
2. **Campbell Ch.** History of the colony and ancient dominion of Virginia. – Philadelphia : J. B. Lippincott & co., 1860. – 772 p.
3. **Rountree H. C., Randolph T.** Before and After Jamestown: Virginia's Powhatans and Their Predecessors. – University Press of Florida, 2002. – 260 p.
4. **Bell J.** Empire, religion and revolution in early Virginia, 1607-1786. – Houndmills, Basingstoke, Hampshire; New York, NY : Palgrave Macmillan, 2013. – 268 p.
5. **Roper L. H.** The English empire in America, 1602-1658: beyond Jamestown. – London: Pickering & Chatto, 2009. – 213 p.
6. **Gaskill M.** Between Two Worlds: How the English Became Americans. Oxford: Clays Ltd, 2014 – 512 p.
7. **Navigation Acts.** – Mode of access:
http://www.digitalhistory.uh.edu/disp_textbook.cfm?smtID=3&psid=4102
8. **Treaty Ending** the Third Anglo-Powhatan War (1646) – Mode of access:
http://www.encyclopediavirginia.org/Treaty_Ending_the_Third_Anglo-Powhatan_War_1646

Halchynskyi O. Virginia during the English Revolution

The article is devoted to disclosure of Virginia's social, political, economic and religious development during English Revolution. Political and religious issues in all English colonies was affected by English Revolution. Virginia opposed revolution, as shown by religious persecution of the Puritans and in ignoring of Navigation Acts.

Keywords: *Virginia, English Revolution, The Wars of the Three Kingdoms, The English Civil War, William Berkeley, Puritanism, The Third Anglo-Powhatan War, Opechancanough.*